

Знаємо, що ВРЦіРО є схованкою для найбільшої ворожнечі, наявної у конфесійному середовищі України. Згадаймо, що твориться у відносинах між УПЦ МП, УПЦ КП й УАПЦ, як ставляться до Греко-Католицької Церкви Православні Церкви України. Згадаймо про ті неприязні відносини, які є в Україні між мусульманськими управліннями, між іудейськими спільнотами. Подібне наявне і в рідновірівському й харизматичному середовищі. Всі ці латентні протистояння знаходяться поза увагою ВРЦіРО. А між тим засоби масової інформації конфесій діють поза християнським принципом любові до ближнього.

Душа українства – його мова. Без своєї рідної мови немає народу, немає держави. Вона, як державна, має стати робочою у всіх конфесіях країни. Це усвідомлюють, спасибі їм, навіть мусульманські спільноти. То ж хотілося відчутніше відчутти українськість всіх релігійних організацій, які об'єднані у ВРЦіРО.

Президент Української Асоціації релігієзнавців, керівник Відділення релігієзнавства ІФ НАНУ проф. А. Колодний.

4.А 4. Свободу Ігорю КОЗЛОВСЬКОМУ

4.А4А В Донецьку ув'язнили знаного релігієзнавця Ігоря Козловського

Тривожна звістка про арешт в Донецьку вузівського викладача, науковця-релігієзнавця кандидата філософських наук Ігоря Козловського надійшла до нас відразу ж у січні 2016 року. Проте його колеги і члени сім'ї просили нас не акцентувати на цьому увагу, бо ж сподівалися вирішити питання його звільнення шляхом порозуміння із наявною там сепаратистською владою. Опісля одержали інформацію про прагнення сепарів із т.зв. ДНР вчинити над І. Козловським якусь політичну розправу, віднісши його до ворогів наявної в Донецьку влади, ледь не американського агента, організатора якоїсь змовницької організації. Останньому може слугувати те, що науковець об'єктом свого дослідження мав релігійну спільноту американського походження Церкву Христа. Але ж в такому науковому зорієтуванні щось антизаконне не знаходитимуть державні органи будь-якої демократичної країни. Релігієзнавство не є політичною наукою. Дослідження його представниками будь-якої з конфесій не є свідченням його належності до неї. Якщо прийняти абсурдну логіку звинуватців І.Козловського, то тоді будемо вважати індійськими агентами тих, хто, скажімо, вивчає кришнаїзм, японськими тих, хто вивчає синтоїзм, а німецькими тих, хто об'єктом свого наукового інтересу має німецьке лютеранство і тому подібне.

Ігор Козловський є представником українського релігієзнавства. Він очолює Донецький осередок Всеукраїнської Асоціації релігієзнавців. Його наукові здобутки відомі за межами нашої країни, а тому маємо телефонне збурення до нас багатьох знаних вчених світу, які знали свого донецького колегу. Всіх турбує те, що ув'язнення позначиться на плідній творчій праці знаного науковця, матиме відчутний негатив в розвитку тієї сфери гуманітарного знання, в якій він, продукуючи значимі наукові праці, є незамінним. Наші релігієзнавці працюють за принципами об'єктивності, толерантності, історизму, відкритості. Що в цьому ворожого щодо себе знайшла нині діюча влада ДНР? В чому вона вбачає ворожість щодо себе в наукових працях вченого, у тих східних практиках, до яких вдається І.Козловський і яким він навчає інших, будучи затурбованим здоров'ям ближніх? Що ворожого владі ДНР у прагненнях науковця до толерантизації міжцерковних і міжконфесійних відносин, які виявляв він у своїй діяльності практичного релігієзнавця? Сфера чистої релігії знаходиться далеко від того, що маємо в політичному житті. До цього закликав Ісус Христос, коли вчив, що кесарево – кесарю, а Боже – Богові. Цей принцип проводить у своїй науковій діяльності наш колега. Гордитися ним треба донечанам, а не ув'язнювати!

Ігор Козловський міг стати переселенцем, якби відчував за собою якусь ворожість до наявного стану речей в Донецьку. Якби ми знали про з'явлену йому загрозу, то могли б прийняти його в одному із міст України, віднайшовши там для нього і житло і можливість праці як вузівського викладача. Але він якось безпечно поставився до можливості одержання наявної нині своєї неволі. Він не очікував такого. Не очікував ще й тому, що має на руках тяжко хворого сина, система лікування якого прив'язана до донецьких лікувальних закладів.

Сказане вище дає нам підставу сподіватися, що наш колега не заслужив на наявну нині в ДНР оцінку його діяльності через ув'язнення, очікувати того, що він не коротатиме визначеного йому донецьким судом 2,8 річного терміну і скоро вийде на свободу.

Свободу Ігорю Козловському!!!

Президент Асоціації релігієзнавців України проф. А.Колодний.

4. АЗБ Науковцям і освітянам Донбасу

Шановні колеги! Нам стало відомо, що ще 27 січня 2016 року місцевими владними органами ДНР заарештовано куратора тамтешнього осередку нашої Релігієзнавчої Асоціації Ігоря Анатолійовича Козловського, вилучено з його квартири документи, рукописи, техніку, речі і книги. Але в перші дні арешту його родичі і друзі просили нас не виявляти якусь затурбованість цим фактом, бо ж вбачали в цьому якесь непорозуміння й очікували скорого його звільнення. З часом дещо прояснилося. Вже маємо висунуте владою звинувачення І.А.Козловському в якомусь «бандитизмі», «протидії владі», створенні антивладних спільнот та ін. Не визнаючи достовірність такого вироку, звертаємося до Вас з проханням проявити професійну солідарність і використати свій вплив та авторитет, аби сприяти звільненню нашого колеги.

Як спеціаліст в галузі релігієзнавства, автор біля трьохсот публікацій, І.А. Козловський широко відомий в наукових колах України і за її межами. Він завжди був і є захисником наукової істини, лишаючись за будь-яких умов гранично об'єктивним у питаннях змісту й суті релігійних вчень і практик. Незрозуміло, що ворожого щодо себе знайшла донецька влада в наукових працях вченого, в тих східних практиках, до яких вдавався Ігор Анатолієвич і яким він навчає інших, будучи затурбованим здоров'ям ближніх.

І. А. Козловський понад 25 років успішно працював на посаді головного спеціаліста з питань релігії в Донецькій обласній державній адміністрації, виявом чого була наявна в регіоні толерантність в міжконфесійних відносинах. Як кандидат наук, доцент, він працював викладачем у низці вузів Донецька, зокрема в Інституті штучного інтелекту. Його професійна діяльність завжди була спрямована на утвердження принципів взаємоповаги, миру і порозуміння у відносинах між конфесіями, сприяла формуванню багатой етнокультурної і конфесійної палітри Донбасу, В статусі міжконфесійного миротворця І.А.Козловського приймав патріарх Російського Православ'я Олексій II, папа Іван-Павло II, патріарх Константинопольський Варфоломій, головний рабин Ізраїлю Шломо Амар, президент Федерації єврейських громад СНД Леві Левай та інші високі релігійні діячі. Відтак арешт викликав збурення багатьох зарубіжних приятелів І.А.Козловського, насамперед російських.

Нас турбує те, що ув'язнення позначиться на плідній праці знаного науковця, матиме відчутний негатив у розвитку тієї сфери наукового пізнання, де він нині практично є незамінним. Гадаємо, що наш (і Ваш) колега не заслужив на оцінку ув'язненням його наукової діяльності. Гордитися таким науковцем мали б донетчани, а не запахторенням його в кутузьку. Ігор Анатолієвич вільно міг стати переселенцем, якби відчував за собою якусь ворожість до наявного стану речей в регіоні і, як знаний науковець, мав би за фахом місце праці у нас. А так безтурботно залишався в Донецьку разом із своїм тяжко хворим сином, який потребує щоденного меддогляду.

Ми закликаємо Вас, шановні колеги, докласти всіх можливих для Вас зусиль, зорієнтованих на якнайшвидше звільнення І.А.Козловського.

Президент УАР, доктор філософ. наук, професор А.М.КОЛОДНИЙ

4. А5 ПРЕС-РЕЛІЗ

**прес-конференції «Всеукраїнської Ради релігійних об'єднань»
(Укрінформ, 26 січня 2017 року)**

Установчі збори «Всеукраїнської Ради релігійних об'єднань» засвідчують продовження процесу формування в Україні громадянського суспільства, однією із головних ознак якого є активна участь громадян у вирішенні суспільно важливих питань та реалізації прав, які гарантовані Конституцією й чинним законодавством. Адже будь-яке право - не тільки передбачене нормами права, а навіть гарантоване ними - залишається декларативним, якщо воно не знайшло свого практичного виявлення.

Релігійні об'єднання, які мають добру волю об'єднатися у Всеукраїнську Раду, цим своїм кроком намагаються й надалі утверджувати в Україні модель толерантності та партнерства не лише у державно-церковних, але й у міжцерковних та міжконфесійних відносинах. На нашу думку, потенціал багатьох релігійних спільнот, які в Україні, в силу багатьох об'єктивних і суб'єктивних обставин і чинників, представлені не надто чисельно, а тому тут ідентифікуються як **«релігійні меншини»**, не розкрито, або використовується не надто ефективно. А між тим ці організації мають значний потенціал для розбудови України, формування т.зв. «горизонтальних зв'язків» на міжнародному рівні. Адже вони мають у світі мільйони вірних та прихильників.

Ми також вважаємо, що ті релігійні об'єднання, які зареєстровані в Україні та виявляють бажання до активної своєї позиції в суспільному і духовному житті, повинні бути залучені до обговорення актуальних питань релігійного життя та підготовки взаємоузгоджених пропозицій із вдосконалення чинного законодавства щодо свободи совісті та релігійних організацій (зокрема діяльності релігійних меншин), а також до заходів, які проводяться державними органами за участю представників релігійних організацій. Нині ця конституційна засада (рівності всіх релігій) певним чином порушена на користь одного із релігійних об'єднань, що обмежує можливості інших релігійних організацій рівною мірою впливати на процеси, пов'язані із державно-церковними і міжконфесійними відносинами.

Нашою метою є: об'єднання зусиль релігійних організацій із духовного відродження України, зміцнення гуманістичних засад українського суспільства; координація міжконфесійного діалогу як в Україні, так і поза її межами; участь у розробці проектів законодавчих та інших нормативних актів із питань державно-церковних і міжконфесійних відносин; здійснення заходів добродійного характеру; захист релігійних свобод в Україні із залученням потенціалу міжнародних міжрелігійних рухів.

Закликаємо усі релігійні об'єднання, які мають на це добру волю, долучатися до спільної роботи на благо гармонізації духовного життя й процвітання України.

До заснування ВРРО 26 січня 2017 року прилучилися: Духовне управління мусульман України «Умма»; Українська Асоціація релігієзнавців; Національні Духовні Збори Бахаї України; Об'єднання Синів і Дочок України Рідної Української Національної Віри; Релігійне Об'єднання Громад Прогресивного Іудаїзму України; Центр громад свідомості Кришні та ін.